

Sygn. akt I ACz 256/17

POSTANOWIENIE

dnia 6 marca 2017 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach, w składzie następującym:

Przewodniczący : SSA Anna Bohdziewicz

Sędziowie SA Joanna Naczyńska

SO del. Aneta Pieczyrak – Pisulińska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 6 marca 2017 roku, na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko Skarbowi Państwa-Naczelnikowi Urzędu Celnego w (...)

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 2 stycznia 2017 r. sygn. akt I C 288/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSO del. Aneta Pieczyrak-Pisulińska SSA Anna Bohdziewicz SSA Joanna Naczyńska

Sygn. akt I ACz 256/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 stycznia 2017 roku Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej uchylił swój wyrok z dnia 13 października 2016 roku i umorzył postępowanie w sprawie oraz zasądził od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa-Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa 3600 złotych z tytułu zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że powódka cofnęła pozew przed uprawomocnieniem się wyroku i jego zaskarżeniem z jednoczesnym zrzeczeniem się dochodzonego roszczenia, w związku z czym wyrok został uchylony i umorzono postępowanie. Jako podstawą orzeczenia o kosztach procesu wskazał art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 203 § 2 k.p.c., gdyż jak wyjaśnił, brak było jakichkolwiek uzasadnionych podstaw do uwzględnienia wniosku strony powodowej o odstąpienie od obciążania jej kosztami procesu. W szczególności wytoczenie bezzasadnego powództwa, w oparciu jedynie o własne domniemanie jego zasadności przy niejednolitym orzecznictwie nie może być traktowane jako szczególnie uzasadniony wypadek z art. 102 k.p.c.

Postanowienie to w punkcie 3., to jest w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zaskarżyła powódka, zarzucając naruszenie:

art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 203 § 2 k.p.c. przez ich zastosowanie wynikające z wadliwego uznania, że winna mieć zastosowanie zasada odpowiedzialności za wynik procesu wobec cofnięcia pozwu, podczas gdy istniały podstawy do zastosowania art. 102 k.p.c., zwłaszcza wobec faktu, że w chwili wnoszenia powództwa ówczesne orzecznictwo zarówno sądów krajowych jak i TSUE pozwalało twierdzić o zasadności roszczenia objętego pozwem, a dopiero wyrok TSUE

w sprawie C-303/15 ustalił wiążącą interpretację przepisu art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych odmienną niż prezentowana;

art. 102 k.p.c. przez jego niezastosowanie, podczas gdy istniały względy słusznościowe przemawiające za nie obciążaniem powódki kosztami postępowania, zwłaszcza wobec faktu że w chwili wnoszenia powództwa ówczesne orzecznictwo sądów krajowych i TSUE pozwalało twierdzić o zasadności roszczenia objętego pozwem.

W oparciu o takie zarzuty domagała się zmiany postanowienia w zaskarżonej części przez nieobciążanie strony powodowej kosztami postępowania w oparciu o przepis art. 102 k.p.c., powołując się także na brak bieżących dochodów, związanych z zaprzestaniem działalności w zakresie gier na automatach.

W ocenie Sądu Apelacyjnego zażalenie nie było uzasadnione.

Rozważania należy rozpocząć od przypomnienia, że zasadą jest (art. 203 § 2 k.p.c.), iż w wypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów procesu na rzecz pozwanego, na jego żądanie, obciąża powoda bez względu na przyczynę cofnięcia (n. p. post. SN z dn. 16.02.2011 r., II CZ 203/10). Prawidłowe było zatem stwierdzenie Sądu Okręgowego, że skoro powódka pozew cofnęła, należało uznać ją za stronę przegrywającą proces, co w konsekwencji powinno spowodować zastosowanie zasady określonej w art. 98 k.p.c. i obciążenie jej kosztami procesu na rzecz przeciwnika, które w tym wypadku stanowiło wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego.

Tak też korzystając ze swoich uprawnień orzekł sąd pierwszej instancji, nie stosując wobec powódki – pomimo jej wniosku – przepisu art. 102 k.p.c., gdyż uznał że nie istniały względy przemawiające za zastosowaniem zasady słuszności.

Należy w tym miejscu podkreślić, że przewidziana w przepisie art. 102 k.p.c. regulacja jest rozwiązaniem szczególnym, wymagającym wystąpienia wyjątkowych okoliczności, a tym samym nie podlega wykładni rozszerzającej. Prawidłowości zastosowania tego właśnie przepisu dotyczą zaś w istocie argumenty podniesione w zażaleniu.

Z uwagi na fakt, że rozstrzygnięcie o kosztach procesu w razie cofnięcia powództwa powinno uwzględniać ogólne i szczególne reguły orzekania o kosztach procesu, skorzystanie przez sąd z zasady słuszności przewidzianej w art. 102 k.p.c. zasadniczo powinno uwzględniać poczucie sprawiedliwości, w związku z czym kontrola instancyjna tylko wówczas może prowadzić do zmiany rozstrzygnięcia w tym zakresie, gdy dokonana przez sąd pierwszej instancji ocena okaże się oczywiście dowolna, a rozstrzygnięcie jest rażąco niesprawiedliwe (n. p. post. SN z dn. 10.10.2012 r., sygn. akt I CZ 66/12). Takiego zaś zarzutu skarżąca faktycznie nie sformułowała, ograniczając się do wskazania, w jakich okolicznościach sprawa sama upatruje „szczególnie uzasadnionego wypadku”. Sąd Okręgowy wyjaśnił jednak jakie względy – jego zdaniem – przemawiają za brakiem możliwości uznania tego wypadku za szczególnie uzasadniony w rozumieniu art. 102 k.p.c., a ocenę tę można w całości podzielić, co czyni zbędnym jej ponawianie, zwłaszcza że argumenty skarżącej są jedynie polemiką ze stanowiskiem sądu pierwszej instancji, a nie wykazaniem dowolności jego oceny.

Na marginesie można też zauważyć, że powódka powołując się na swoją aktualną sytuację majątkową w żaden sposób nawet nie uprawdopodobniła, że jest ona tak niekorzystna, iż uniemożliwia poniesienie należnych przeciwnikowi kosztów procesu.

Z tego względów zażalenie nie było uzasadnione i nie mogło spowodować oczekiwanej przez powodową spółkę zmiany zaskarżonego rozstrzygnięcia, w związku z czym Sąd Apelacyjny oddalił je na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO del. Aneta Pieczyrak-Pisulińska SSA Anna Bohdziewicz SSA Joanna Naczyńska